

РЕШЕНИЕ

№ 7062

гр. София, 15.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **7654** по описа за **2013** година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 21010 от 31.07.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], [улица], ет. 1, офис № 2, представлявано от М. М., срещу Съдебно решение без номер от 11.06.2013 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19 състав по нахд № 3574 по описа за 2013 г. С последното е изменено Наказателно постановление № 22-2306411 от 14.01.2013 г. (НП), издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. област, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 (две хиляди) лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 КТ, като е намалил размера на имуществената санкция от 2000,00 (две хиляди) лв. на 1500,00 (хиляда и петстотин) лв. Освен това спорното НП е потвърдено „...в останалата му част”.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка. Конкретни касационни основания не се релевират. Твърди се, че въззивният съд не е взел предвид

съображенията на дружеството – жалбоподател, поради което не е отменил спорното НП, а само е изменил размера на наложената имуществена санкция. Моли се отмяната на съдебното решение, предмет на касационен контрол и постановяване на друго, с което спорното НП да бъде отменено.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът [фирма], редовно призован, не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда” – С. област, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли оставянето в сила на решението на СРС.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, видно от пощенското клеймо (л. 6 от делото) и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 22-2206411 от 14.01.2010 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда” – С. област. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, въззивният съд е възприел за установена следната фактическа обстановка, въз основа на която е направил правния извод за законосъобразност на спорното НП и го е изменил частично, „а в останалата част” го е потвърдил, а именно:

На 16.10.2012 г., около 11,00 часа е извършена проверка на [фирма] от инспектори на Дирекция „Инспекция по труда” – С. област, с обект на контрол строеж на многофункционална жилищна сграда в[жк]. Инспекторите, между които и Н. А., описали заварените на обекта лица, които работели, извършвайки строително-монтажни работи и довършителни работи: мазилки, замазки и шпакловки. Проверката продължила в сградата на дирекцията на 22.10.2012 г. по документи, където е установено, че работодателят не е уредил като трудови правоотношения предоставянето на работна сила от...

Така установеното от фактическа страна е изписано на л. 1 от съдебното решение (л. 9 от делото на СРС). На следващия лист 2 от съдебното решение (л. 10 от делото на СРС) въззивният съд е коментирал доказателствата, въз основа на които е установил гореизложената фактическа обстановка.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмените доказателства, които се съдържат в

административнонаказателната преписка и гласни доказателствени средства –показанията на свидетеля А. (актосъставител в хода на административнонаказателното производство).

При така изложената фактическа обстановка и въз основа на събраните доказателства, въззивният съд е направил следните правни изводи:

Актът за установяване на административно нарушение и спорното НП са издадени от компетентни органи. Дружеството – жалбоподател има качеството на работодател, тъй като отговаря на посочените в КТ критерии – пар. 1, т. 1 от ДР на КТ. Последният не е оформил по надлежния ред, установен в нормата на чл. 62, ал. 1 КТ, правоотношенията си с работника З. С. Д., които съобразно чл. 1, ал. 2 КТ следва да са уредени като трудови. Като извод на това, съдът е намерил, че следва да измени спорния санкционен акт относно размера на наложената имуществена санкция, като тя бъде намалена от 2000,00 лв. на 1500,00 лв., а в останалата му част като законосъобразен, го е потвърдил.

Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав след съвещание намира, че постановеното от СРС съдебно решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на акта, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по касационната жалба, с която е сезиран.

Както се посочи по – горе, фактическата обстановка, която районният съдия е счел за установена по делото е възпроизведена на л. 1 от съдебното решение (л. 9 от делото на СРС) – последен абзац. Очевидно е, че последното изречение е недовършено, както и това, че тя е непълна. На следващия лист 2 от съдебното решение (л. 10 от делото на СРС) въззивният съд е коментирал доказателствата, въз основа на които е установил тази фактическа обстановка и е преминал към обосноваване на правните си изводи. При това положение касационният съд не може да извърши касационен контрол на постановения съдебен акт. Невъзможно е осъществяването на проверка досежно правилното приложение на материалния закон при установените от СРС факти, доколкото такива всъщност липсват. Не се установява също така в коя част спорното НП е потвърдено от въззивния съд, предвид диспозитива на съдебното решение, съгласно който НП е потвърдено „... в останалата му част”.

Предвид така изложеното, настоящият касационен състав, след съвещание намира, че при постановяването на съдебното решение, предмет на контрол, съставът на СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2, предл. първо НПК – липса на мотиви. По аргумент за обратното от чл. 348, ал. 4 НПК, тъй като нарушението може да бъде отстранено при новото разглеждане, то делото следва да се върне на друг състав на въззивния съд за ново разглеждане и постановяване на съдебен акт в съответствие с чл. 305, ал. 3 НПК. При новото разглеждане на делото и постановяване на съдебния акт, съставът на СРС следва да изложи възприетата за установена фактическа обстановка, въз основа на която прави правните си изводи за законосъобразност или незаконосъобразност на спорното НП, като в случай, че намери за необходимо да измени размера на наложената имуществена санкция следва да изложи съображенията си за това.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ, във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Съдебно решение без номер от 11.06.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав, по нахд № 3574 по описа за 2013 г., с което е изменено Наказателно постановление № 22-2306411 от 14.01.2013 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. област, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 (две хиляди) лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, като е намален размерът на имуществената санкция от 2000,00 (две хиляди) лв. на 1500,00 (хиляда и петстотин) лв. и наказателното постановление е потвърдено в останалата му част.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.